

Verslag van een simpele operatie van de bloedvaten

Mireille Latten

Tien jaar lang heb ik (vrouw van 23) migraine-aanvallen gehad. Waarom ik kan zeggen: 'Ik heb migraine gehad?' Op 1 mei 2011 heb ik samen met mijn man het vliegtuig naar Zuid-Afrika genomen, om voor mijn migraine de operatie te ondergaan die beschreven staat in *Hoofdzaken 4/2010 'Migraine vraagt slechts een simpele operatie'*. Ik heb contact opgenomen met dr. Shevel en besloot de poging te wagen. Hieronder een verslag van mijn ervaring.

Eerste aanval

Mijn eerste migraine-aanval kreeg ik toen ik 13 jaar was. Ik weet het nog goed, het was tijdens de gymles en ik kreeg een vlek in mijn gezichtsveld. Eerst dacht ik dat er iets in mijn oog zat, maar enkele ogenblikken later begon de pijn. Hoe ik toen thuisgekomen ben, weet ik niet meer, maar mijn moeder -ook migrainepatiënt- wist meteen wat eraan de hand was. Gelukkig zijn er Imigran tabletten en injecties op de markt, waardoor ze nu, volgens haar woorden, een redelijk goed leven kan leiden.

Migraine en school

Vanaf mijn 13de zijn de migraine-aanvallen alleen maar heviger, frequenter en langer geworden. Toen ik 17 was zat ik in 5-havo. Het laatste halfjaar ben

ik bijna niet op school geweest omdat ik constant migraine had. Daarna ben ik doorgegaan naar het HBO. Tijdens het eerste jaar moest ik met de opleiding stoppen. Ik kon door de migraine de lessen bijna nooit volgen. Van de pijn kon ik ook niet slapen. Als de aanval eindelijk voorbij was, was ik zo moe dat ik weer 2 dagen nodig had om mijn energie weer op peil te krijgen, maar zelfs daar kreeg ik niet de tijd voor, want de volgende aanval was alweer begonnen.

Levenskwaliteit

Als je zoveel migraine hebt, dan heb je geen leven. Als het even goed met je gaat, dan doe je de dingen die je moet doen. Je werk lijdt eronder... als je al in staat bent een baan te hebben, maar ook je sociale leven lijdt eronder. Als chronische migrainepatiënt bestaat je leven niet uit het plannen maar uit het afzeggen van afspraken. Buiten de pijn die je hebt, is dat heel frustrerend. Wat ik behalve de pijn het ergst vond, was dat ik niet op mijzelf kon vertrouwen, omdat mijn gezondheid mij constant in de steek liet.

Intake en operatie

Toen we 1 mei in Johannesburg geland waren, volgde dinsdag 3 mei mijn eerste bezoek aan de Headache Clinic van dr. Shevel. Tijdens de intake met een verpleegster moest ik alles vertellen: hoe vaak ik migraine had, waar de pijn zat, welke doktoren ik allemaal al had bezocht, enz. Ze hebben ook een migraine-aanval bij mij opgewekt zodat ik goed kon

*Dokter Elliot Shevel
en Mireille van Son,
voor een wand met
indrukwekkend veel
diploma's*

aanwijzen waar de pijn zat en zodat zij via een apparaatje, genaamd Doppler Flowmeter, naar de stroming in de bloedvaten konden luisteren. Een neuroloog checkte voor de zekerheid of er neurologisch geen aanwijzingen waren die de pijn veroorzaakten. Daarna is de spierspanning op mijn hoofd gemeten, gevolgd door een CT-scan om de bloedvaten te zien die de pijn veroorzaken. Die dag kreeg ik ook te horen dat ik in aanmerking kwam voor de operatie en dat die al voor de volgende dag, 4 mei, gepland stond. De operatie duurde 1,5 uur. Ze hebben me voor de operatie in een roes gebracht, waardoor ik gedeeltelijk nog bij bewust zijn was. Dr. Elliot Shevel heeft me op acht plaatsten geopereerd.

Een wonder

Na de operatie heb ik geen triptan meer hoeven innemen! Voor iemand die elke dag migraine had en van de ene dag op de andere dag niet meer, is dit echt een wonder. Tijdens het schrijven van dit artikel (het is nu eind mei) ben ik nog wel herstellende; de wondjes op mijn hoofd zijn nog wel gevoelig. De dokter heeft aangegeven dat de pijn daarvan ongeveer 6 weken duurt. Maar die pijn is niets in vergelijking met de migraine-aanvallen. Tijdens de 2 weken dat ik in Johannesburg ben geweest, kon ik op elk gewenst moment naar de kliniek komen voor vragen of, als ik pijn had, dan gaven ze mij onmiddellijk een pijnstillertje. Voor het eerst in mijn leven voelde ik mij geen nummer. Ik en mijn klachten werden serieus

genomen. Dr. Shevel en zijn medewerkers zijn uiterst vriendelijk en snappen je pijn en je frustratie, je bent daar in goede handen. Dus medelotgenoten, voor mij is opereren de oplossing om van de migraine-aanvallen af te komen! Ik hoop daarom ook dat er doktoren of anderen geïnteresseerd raken in deze methode van pijnbestrijding.

Het is nu eind augustus. Het effect van de operatie duurt voort. Ik ben nog steeds migrainevrij! Als er mensen zijn die vragen willen stellen aan mij, dan wil ik die zeker beantwoorden: hoofdzaken@hoofdpijnpatienten.nl. (ML)

Ander verhaal

Een heel andere ervaring vertelt Nienke de Jong uit Amsterdam. Zij heeft in juli 2011 dezelfde operatie ondergaan als Mireille. Tot haar grote spijt heeft de operatie niet geholpen. Het is onduidelijk hoeveel tijd er moet zitten tussen de operatie en het effect ervan, misschien wel nul. Toen ik Nienke begin september sprak had ze alweer drie ernstige migraine-aanvallen achter de rug. Daaruit blijkt maar weer eens dat beslissingen over een dergelijke ingrijpende en kostbare ingreep beter niet genomen kunnen worden op grond van zgn. testimonials van patiënten. Iedere patiënt en dus iedere migraine vraagt een individuele behandeling. Overleg altijd met je behandelaar. (DdS)